

at sygdomme kan flyttes fra gruppe I til gruppe II (eller omvendt), at nye sygdomme kan opføres på bilaget, eller at sygdomme kan fjernes fra bilaget.

Til stk. 3

Forskning i husdyrsygdomme foregår bl.a. på statens veterinære institutter under overholdelse af strenge sikkerhedskrav. De husdyrsygdomme, der i forskningsmæssigt øjemed påføres dyr, skal ikke anmeldes til dyrlæge eller de veterinære myndigheder, men for at sikre, at arbejdet på bl.a. universiteternes forskningslaboratorier foregår under betryggende forhold, er der i lovforslagets § 30 givet landbrugsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler for sådant arbejde.

Til § 3

Lovens hovedsigte er at beskytte husdyr mod sygdomme. Herved forstås først og fremmest de dyr, der traditionelt holdes i erhvervs- eller produktionsmæssigt øjemed som f.eks. køer, svin, fjerkræ, får, pelsdyr osv. Også de mere utraditionelle former for husdyrhold, der i de senere år har vundet mere og mere indpas som alternative produktionsformer, f.eks. hjorteavl og regnormproduktion, er principielt omfattet af lovens husdyrbegreb.

De husdyrarter, hvis sundhed loven tager sigte på at beskytte, kan således variere i takt med, at nye produktionsformer vinder indpas og i kraft af deres betydning efterhånden kan gøre krav på beskyttelse. Der er derfor ikke i loven gjort forsøg på nærmere at definere begrebet husdyr.

Da også andre dyr end husdyr kan videreføre smitsomme husdyrsygdomme, er det nødvendigt, at visse af lovens regler kan bringes i anvendelse også over for andre dyr. F.eks. kan skildpadder angribes af og dermed videreføre fjerkræsygdommen salmonellose, som kan overføres til mennesker.

Bestemmelsen fastslår derfor, at loven kan anvendes også over for dyr, der holdes som kæle- eller hobbydyr, i zoologiske haver og i cirkus, dyreparker og lignende steder. Endvidere er vildtlevende dyr omfattet, f.eks. ræve og flagermus, som kan videreføre rabies til husdyr og mennesker.

Anvendelse af loven over for andre dyr end husdyr vil ske under hensyntagen til lovens formål, som ifølge § 1 er at forebygge, overvåge og bekæmpe husdyrsygdomme. Foranstaltninger til bekæmpelse af sygdomme hos f.eks. vildtlevende dyr, som alene har betydning for vildtbestanden, henhører således under jagt- eller miljølovgivningen.

Denne anvendelse af loven svarer til 1920-loven, som i § 2 indeholder hjemmel til at bringe lovens bestemmelser i anvendelse over for andre dyr end husdyr, når der er fare for udbredelse af sygdommene til mennesker eller dyr.

Til stk. 2

Bestemmelsen tager højde for, at der for visse dyrearter allerede findes en sygdomslovgivning. Det gælder for bier, som er reguleret i en særlig lovgivning, administreret af Landbrugsministeriet med bistand af bl.a. Statens bisygdomsnævn, jf. lov nr. 115 af 31. marts 1982 om biavl.

Det har været overvejet, om ferskvandsfisk, der reguleres i henhold til lov nr. 283 af 18. juni 1969 om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos ferskvandsfisk, skulle være omfattet af lovforslaget. Fiskesygdomsloven administreres af Landbrugsministeriet med bistand af et i medfør af loven nedsat udvalg, hvori de berørte organisationer er repræsenteret, og til delvis dækning af udgifterne ved de bekæmpelsesforanstaltninger, der iværksættes i medfør af loven, betaler producenterne en afgift.

Da dette administrationssystem afviger fra det, der etableres i medfør af lovforslaget, og da de sygdomme, der rammer ferskvandsfisk, normalt ikke indebærer nogen smitterisiko for andre dyr omfattet af lovforslaget, er det fundet mest hensigtsmæssigt at opretholde fiskesygdomsloven som en selvstændig lov. Det betyder, at ferskvandsdyr ikke er omfattet af lovforslaget. Saltvandsdyr er omfattet af Fiskeriministeriets lovgivning. Det vil blive taget op til drøftelse med Fiskeriministeriet, i hvilket omfang der skal fastsættes undtagelser for saltvandsdyr.

Til § 4

Bestemmelsen erstatter med visse ændringer tilsvarende bestemmelser i 1920-loven, hvorefter ejere skal tilkalde dyrlæge eller foretage anmeldelse til politimesteren, hvis en ondartet smitsom sygdom eller visse mildere smitsomme sygdomme forekommer, henholdsvis breder sig, i en besætning. Tilkaldereglen er blevet forenklet, således at der gælder det samme for alle sygdomme, der er optaget på bilaget.

Tilkaldepligten gælder for ejere eller brugere m.v. af alle dyrearter, som kan angribes af en af de husdyrsygdomme, der er nævnt i bilaget. Personer, som har dyr i varetægt, kan f.eks. være fodermestre, medhjælpere, ejere af eller ansatte på dyre-